

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 34. Examen Episcopi electi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

in Ecclesia Metropolitana collectis De-Saeculum IX.
cretum Electionis promulgabatur. Quæ A.C. 881.
rebant Episcopi ex Delegatis, an unani-
mis fuisset eligentium consensus, sicut
in Decreto legeretur, & an bonas dotes,
quas in Electo reperiri affirmarent, re-
vera in ipso agnoscerent. Responso au-
dito, rursus quærebant, an nemo adesset,
qui in re quacunq[ue] Electum accusare
vellet, aut contra ejus electionem recla-
mare. Tum Electus ad examen voca-
batur. Hunc in modum procedendum
esse, Hincmarus Episcopum Metensem
Adventium monuit, eidem Formulam
Consecrationis Episcopi transmittens.
Sed quale hoc examen fuerit, melius ca-
piemus ex Actis Ordinationis Guilleber-
ti Episcopi Catalaunensis ad Matronam,
quæ sunt hujusmodi.

§. XXXIV.

Examen Episcopi electi.

Anno octingentesimo sexagesimo octa-
vo, tertia Dec. nempe feria sexta, *Form. pro-
mot. n. II.*
Cadurci in Ecclesia convenerunt Hinc-
marus Archiepiscopus Remensis, Hinc-
marus Episcopus Laudunensis, Odo Bel-
lovacensis, cum Delegatis aliorum ex
illa provincia Episcoporum afferentibus
litteras, quibus absentia[rum] causam indica-
bant. Ex aliis quoque provinciis ad-
erant Episcopi, Venilo Rotomagensis,

B b b 2

Herar-

Sæculum IX. Herardus Turonensis, Egilo Senonensis,
A.C. 881. & Fulricus Trecensis; ita ut hic Con-
 ventus non immerito Conciliis accense-
 ri posset. Estque verisimile Episcopos
 Comitiorum celebrandorum causa con-
 venisse. Igitur, cunctis Episcopis con-
 gregatis, Clerici, Magistratus, populus-
 que Catalaunensis (nempe Mandatarii)
 Decretum Electionis obtulerunt, peten-
 tes, ut Guillebertus Presbyter Ecclesie
 suæ Episcopus ordinaretur.

Hincmarus Archiepiscopus, post-
 quam eos objurgasset, quod alii in de-
 nunciando Episcopi defuncti obitu ipsis
 diligentiores fuissent, rationem exposuit,
 cur in eorum Ecclesia ad alteram ele-
 ctionem procedendum fuisset, quod
 nempe in prima contra Canones pecca-
 tum fuisset. Tum Decretum Electio-
 nis publice lectum cum subscriptionibus.
 Quæsitum ex Canonicis, Monachis, Pa-
 rochis & Laicis nobilibus, an de Electio-
 ne Guilleberti consentirent, quibus id
 tam suo quam absentium nomine affir-
 mantibus, Hincmarus dixit: *Non novi-
 mus virum, ostendite eum nobis, quo sci-
 re possimus, an tanto gradu dignus sit.*
 Ergo conspectum Episcoporum subeun-
 tem Hincmarus interrogat, unde esset;
 respondetque Guillebertus: *Sum ex Re-
 gione Turonensi.* Hincmarus: *Cujus
 conditionis homo?* Guillebertus: *Esset
 pecca-*

peccator, liber natus sum. Hincmarus: *Sæculum IX. A. C. 881.*
Ubi literis operam dedisti? Guillebertus: In Scholam Turonensem ad literas humanas discendas missus sum. Hincmarus: Quem Ordinem habes, & a quo ordinatus es? Guillebertus: Herardus, Pater meus, quem hic vides, omnes Ordines atque etiam Diaconatum mihi contulit, literis postea ipsius munitum Erpoinus Presbyterum me ordinavit. Hincmarus: Quare in nostram provinciam venisti? Guillebertus: Ad Regiam Principi servitutum miserunt me parentes mei, Herardo Archiepiscopo meo licentiam concedente. Hincmarus: Quod tibi apud Regem ministerium? Guillebertus: Redituum commentariis præfectus eram.

Tunc Hincmarus: *Quia rei alienæ administrator fuisti, ausculta, quid de iis Concilium Calcedonense dicat, & illum Canonem legi iussit. Guillebertus respondit: Non fui Quæstor, a nemine quidquam exegi, nec ad pendendum debitum compuli, sed comportatæ pecuniæ numerum in tabulas relatam Regi exhibebam.*

Tum interrogati, qui in Regia verfabantur, an Guillebertus in illo ministerio aliquod factum perpetrasset, quod eum Sacerdotio indignum redderet. Complures nobiles Laici responderunt, eum nihil unquam fecisse, quod suo of-

Examen.

Bb b 3 ficio

Sæculum IX. A. C. 881. ficio aut legibus Ecclesiasticis adversare-
 tur. Rursus Hincmarus interrogat; an
 aliquando officio Ecclesiastico functus
 fuisset? Respondit; fuisse se Præposi-
 tum Monasterii S. Vedasti Attrebatensis,
 jubente Episcopo suo Joanne, & Mona-
 chis consentientibus. Tumque literas
 Joannis Episcopi & Monachorum legi pe-
 tiit, qui ejus mores commendabant.
 Hincmarus iterum: *Cum aliquod Munus
 apud Regem obieris, explorandum est, an
 non Regis debitor existas.* Tum pro-
 ductæ sunt Epistolæ cum sigillo Regis,
 in quibus Rex profitebatur, Guilleber-
 tum sibi commissi muneris rationem ac-
 curate reddidisse, nec se unquam ab eo
 aliquid amplius exacturum; quin si E-
 piscopali fastigio dignus inveniretur, pe-
 tere se, ut Episcopus Catalaunensis or-
 dinaretur.

His omnibus per Epistolas & testes
 probatis, Hincmarus ad Archiepiscopum
 Turonensem: *Cum in tua Diœcesi sit
 natus, educatus, & ordinatus, petimus
 a te licentiam, qua eum examinabimus,
 an Episcopatu dignus sit.* Atque He-
 rardo hanc licentiam lubentissime con-
 cedente, Guillebertus coram Episcopis
 confidere jubetur, traditur ei Liber Pa-
 storalis S. Gregorii, ut primum Caput
 legeret; interrogatur, an illud intelli-
 geret, an eadem docere, & vitam suam
 ad

ad eam normam instituere vellet. Cum ^{Sæculum IX.} que respondisset, quod vellet, traditur ^{A. C. 881.} ei legendus quartus Canon Concilii Carthaginensis, responditque, se eum capere, & observare velle. Tum præleguntur ei Documenta, quæ Neo-Episcopus ab Ordinatoribus suis recipere debebat, Regulas vitæ ejus morumque continentia, & interrogatur, an iis conformem vitam ducere vellet, ipsoque respondente, quod vellet, tandem Fidei suæ Confessionem publice recitare jubetur, eique subscribere, si ita crederet, si vero non crederet, libere discedere. Legit, & professus est, hanc esse Doctrinam, quam gregi suo explicaturus esset.

Expositio Fidei, quam Guillebertus professus est, non est inserta, sed Formulam habemus illius ætatis communem, & etiam peculiarem Adalberti, ab Hincmaro in Episcopum Teruanensem ordinati. In ea primo ponitur Articulus de Ecclesia Catholica, in qua sola esset remissio peccatorum, & extra quam nemo salvari posset. (*) *Recipio reverenter, inquit profitens, sex Concilia Generalia, Nicenum contra Arium, Constantinopolitanum contra Macedonium, Ephesinum contra Nestorium, Calcedonense contra*

B b b 4

Euty-

(*) Hujusmodi Testimoniis omnium Sæculorum Protestantium Sophisticata jugulantur.

Sæculum IX. *Eutycem, Constantinopolitanum contra*
A. C. 881. Theodorum aliosque Hæreticos, & tan-
 Electio Epis- *dem Constantinopolitanum de Quæstione*
 coporum. *duarum Operationum Jesu Christi cele-*
bratum. Ultima duo Concilia præterit
silentio, & subjungit: Damno omnes illos,
qui in his Conciliis damnati fuerunt.
Recipio Epistolam S. Leonis ad Flaviana-
num, & S. Athanasii Symbolum, quod
sæpissime in Ecclesia cantatur. Unde cre-
do tres Personas in una Divinitate.
 Tum explicat Fidem Trinitatis & Incar-
 nationis, & addit: *Anathematizo omnes*
Hæreses & Schismata, quæ Ecclesia ana-
thematizat, & omnia recipio, quæ Eccle-
sia recipit. Canones & Constitutiones
Conciliorum præsertim Privilegia Metro-
polis Remensis me servaturum & defensu-
rum promitto.

Postquam Guillebertus, electus Epis-
 copus Catalaunensis, in hunc modum
 fuisset examini subjectus, & apparuisset
 Catholicus, literatus, Episcopatu deni-
 que dignus, lecti sunt Canones de iis a-
 gèntes, qui ex alia provincia evocantur,
 tumque Archiepiscopus Hincmarus cum
 suis Suffraganeis, Clericis, populoque
 Catalaunensi, humilibus precibus eum
 ab Herardo Archiepiscopo expetierunt,
 & obtinuerunt. Monuit Hincmarus
 Guillebertum, Fidei suæ professioni,
 quam modo legisset, subscribendum esse.
 Illico

Illico subscripsit. Mox lectæ sunt Epi-
 stolæ Episcoporum, qui ob diversa impe-
 dimenta huic examini præsentés esse non
 potuerant. Dicebant, consentire se de
 omnibus, quæ in causa examinis & Or-
 dinationis Guilleberti Canonice fierent.
 Exemplum ejusmodi Epistolarum, qui-
 bus absentes se excusabant, habemus a
 Prudentio Episcopo Trecensi, quod suo
 loco memoravi. In illa Epistola condi-
 tiones addit, quibus positis de Ordina-
 tione Aeneæ Episcopi Parisiensis consen-
 turet.

Sæculum IX.
 A. C. 881.

n. 14.

Sup. Lib.
 XLIX. §. 13

§. XXXV.

Forma Consecrationis.

His Epistolis perlectis præstituta est dies
 ad ordinandum Guillebertum, nempe
 quinta Decembris, in quam illo anno
 868. Dominica secunda Adventus inci-
 debat. Indictus etiam locus nempe Mo-
 nasterium Bratiniacense in Dicecesi
 Noviodunensi, & Hincmarus Archiepis-
 copus Guillebertum monuit, confessio-
 nem generalem de tota vita sua coram
 Deo esse deponendam, quo aptior ad re-
 cipiendam consecrationem Episcopalem
 redderetur. Ubi dies Ordinationis il-
 luxit, Archiepiscopus, duo Episcopi Suf-
 fraganei, Hincmarus Laudunensis, & O-
 do Bellovacensis, atque Delegati Epis-
 coporum absentium ad Monasterium me-

n. II.

B b b 5 mora-